Redacțiunea, Administrațiunea Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitu!

Birourile de anunciuri.
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seria garmondu pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifa și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anu 40 francĭ, pe șese lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovu:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 162. Brașovŭ, Dumineca 24 Iulie (5 Augustŭ) 1888.

Brașovŭ, 23 Iulie st. v. 1888.

Mâne este o ḑi de sĕrbătóre pentru Românii din munții Apusenĭ, pentrucă în acéstă ḑi ei vorŭ saluta în capitala lorŭ, în Abrudŭ, inteligența română din tóte părțile care vine se se sfătuéscă în mijloculŭ lorŭ asupra celei mai marĭ probleme a nemului românescŭ, problema culturei și a propășirei sale.

Va înțelege fiăcare, că voimŭ se vorbimŭ de a 27-a adunare generală a Associațiunei transilvane, care se va deschide mâne la polele Detunatei.

De astădată Adunarea acésta ne oferă unŭ deosebitŭ interesŭ nu numai prin aceea, că se petrece în ținutulŭ romanticŭ renumitŭ prin frumseța și bogăția lui naturală și prin trecutulŭ sĕu măreţŭ istoricŭ, ci și prin împrejurarea, că nobila și folositórea instituțiune a Associațiunei transilvane a ajunsŭ la unŭ punctŭ decisivŭ în viéța ei, când se pretinde totă energia activității și totă însuflețirea spiritului naționalŭ românescŭ, pentru ca acéstă instituțiune de cultură se-și ia în viitorŭ unŭ avêntŭ mai puternicŭ și mai falnicŭ ca sĕ pótă ajunge marele scopŭ ce'lŭ urmăresce.

Nu vomŭ vorbi cu acéstă ocasiune despre întréga activitate a Associațiunii și despre resultatele ei dobêndite până acum. Nu putemŭ și nu ne este permisŭ înse a trece cu vederea faptulŭ, că precum nimicŭ pe lume nu póte fi perfectŭ așa și acestei salutare instituțiunĭ i se atribue — cu dreptŭ orĭ pe nedreptŭ, nu voimŭ deocamdată a cerceta, — unele scăderĭ, de carĭ ar suferi.

Este numai naturalŭ ca orĭ-ce omŭ, orĭ-ce societate sĕ-șĭ aibă scăderile și neajunsurile sale. Decă înaintea luminei n'ar fi fostŭ întunereculŭ și înaintea adevĕrului n'ar fi fostŭ erórea, de sigurŭ că omenirea trebuia sĕ fiă cu multŭ mai inapoiată în tóte privințele, căcĭ nimicŭ n'o îndreptăția sĕ ajungă prin nelucrare, unde numai unŭ zelŭ, o luptă și o activitate de seculĭ a adus'o.

La noi, ca orĭ și unde la națiunile tinere, lucrurile suntŭ în fermentațiune și scimŭ că orĭce fermentațiune depinde dela diferitele elemente și fenomene ce-o producŭ. Decă aceste elemente suntŭ asimilabile, decă fenomenele îi suntŭ priinciόse de sigurŭ că resultatulŭ finalŭ, productulŭ acelei fermentațiunĭ trebue sĕ fie nealteratŭ, bine desvoltatŭ în tóte privințele.

Sĕ ne punemŭ însĕ întrebarea de ce elemente dispunemŭ noi, ce fenomene aparŭ neîncetatŭ în jurulŭ nostru? Acestea le putemŭ rĕsuma în douĕ cuvinte: elemente neperfecte, fenomene nepriinciόse.

Și nicĭ c'ar pute fi altfeliu. Suntemŭ o națiune, care abia a începutŭ a da semne de viață pe têrêmulŭ culturii de unŭ jumĕtate de vécŭ. Abia amŭ începutŭ a ne cunósce pe noi înșine încâtva, abia amŭ începutŭ a cunósce pe alții, comparându-i cu noi, abia amŭ începutŭ a ne lărgi cerculŭ vederilorŭ nóstre, abia amŭ începutŭ a eși dela căminele părintescĭ, pentru a ne pute adăpa la isvórele civilisațiunii și culturii seculare a altorŭ națiunĭ.

De ce feliu de fenomene suntemŭ încunjurațĭ?—Rĕspunsulŭ ilŭ avemŭ ușorŭ, decă ne gândimŭ la luptele ḑilnice pentru esistența nóstră națională, lupte de carĭ nu suntemŭ crutațĭ nicĭ în unghiurile cele mai ascunse ale patriei nóstre.

Mai este însĕ pe lângă acésta și unŭ altŭ fenomenŭ, ce ne ține legațĭ de mânĭ și de picióre. Suntŭ lipsele nóstre marĭ materiale.

Dér apoi mai avemŭ a ne lupta și c'unŭ inimicŭ subiectivŭ, ce zace în noi înșine, cu slăbiciunile nóstre proprie, carĭ producŭ desbinările în idei și fapte dintre noi și împiedecă la fiecare pasŭ progresarea nóstră.

Tóte aceste elemente și fenomene vorŭ esercia influința lorŭ și asupra adunărei de mâne din Abrudŭ.

Unŭ punctŭ cardinalŭ alŭ acestei adunărĭ ilŭ va forma fără îndoiélă cestiunea scólei de fete din Sibiiu atâtŭ de multŭ agitată. Aci parŭ a se concentra tóte imputările, că Associațiunea a comisŭ o greșélă, întrebuințându-șĭ aprópe totă averea pentru clădirea și întreținerea scólei de fete.

Este în adevĕrŭ puținŭ îmbucurătóre icóna ce ni-o presentă raportulŭ comitetului despre situațiunea financiară a Associațiunei. Dér decă în adevĕrŭ s'a făcutŭ o greșélă, ce este de făcutŭ? Sĕ ne pierdemŭ timpulŭ cu recriminațiunĭ nefolisitóre și nejuste orĭ sĕ ne punemŭ pe lucru și sĕ-o îndreptămŭ?

Noi credemŭ, că nu este timpulŭ acum de a ne sfădi decă ceea sĕu ceea putea sĕ se facă mai bine și mai nemeritŭ, ci trebue sĕ ținemŭ contŭ de ceea ce s'a făcutŭ totŭ spre folosulŭ nostru generalŭ și sĕ nu lăsămŭ ca Associațiunea sĕ sufere scădere prin nepăsarea sĕu îndărătnicia nóstră.

Avemŭ scóla de fete înființată de ea. Sĕ-o susținemŭ și sĕ-o aducemŭ la cea mai mare înflorire.

Asociațiunea, sleindui-se averea prin acea intreprindere, are lipsă de sprijinulŭ nostru materialŭ. Sĕ i-lŭ dămŭ fără a maĭ cârti și fără a mai învinuĭ pe nimenĭ.

Este tristŭ că numĕrulŭ membrilorŭ ordinarĭ ai Associațiunei nu se urcă nicĭ la 400. Sĕ căutămŭ a face ca acestŭ numĕrŭ sĕ fiă îndoitŭ și întreitŭ mai mare.

Étă așa înțelegemŭ noi chiămarea adunării generale dela Abrudŭ și de aceea amŭ ḑisŭ, că fără însuflețire națională nu se póte ajunge o țintă națională atâtŭ de mare și sublimă.

Felicitândŭ din inimă Adunarea generală a Associațiunei, din Abrudŭ, îi dorimŭ deplinŭ succesŭ în obositórea-i lucrare, ér tuturorŭ participanțilorŭ stăruință, pacientă și abnegațiune, ca astfelŭ rodulŭ lucrării lorŭ sĕ fiă câtŭ mai mănosŭ!

Raportulŭ

Comitetului Associațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului română despre activitatea sa în decursulŭ anului 1887.

Onorată adunare generală!

Urmândŭ și de astă-dată întocmai dispozițiunii cuprinse în §-fulŭ 32 (lit. g.) alŭ statutelorŭ, precum și conclusului adunării generale, din anulŭ 1882 dela Deșiu, Nr. prot. 33, comitetulŭ instituitŭ în adunarea generală din anulŭ 1886 dela Alba-Iulia pentru periodulŭ dela 1887—1889, își ia voiă a presenta adunării generale următorulŭ raportŭ despre activitatea sa în timpulŭ dela 1 Ianuarie până la 31 Decemvre 1887.

I.

Conformŭ prescriselorŭ §-lui 30 din statute, comitetulŭ are sĕ țină de regulă în totă luna câte o ședință regulară, prin urmare 12 ședințe regulate la anŭ. Totŭ numitulŭ §. ii prescrie însĕ comitetului și îndatorirea: de-a se întruni în casurĭ urgente și mai adeseorĭ. Până la anulŭ 1884, adecă până la timpulŭ, în care a începutŭ sĕ se facă urzirea pentru realisarea măreței idei, ce astăḑi întrupată ni se înfățișéză în frumosulŭ institutŭ alŭ Associațiunii, menitŭ a da femeii române crescerea, după care însetase atâta timpŭ, comitetulŭ a pututŭ sĕ se mărginéscă la minimulŭ de ședințe, prevĕdutŭ în statute. Dela numitulŭ anŭ încóce numĕrulŭ ședințelorŭ cresce treptatŭ. In decursulŭ anului 1885 comitetulŭ ținŭ deja 18 ședințe, în anulŭ următorŭ (1886) 21, ér în decursulŭ anului, despre care voimŭ a raporta, 28 de ședințe. Ca și în cei doi anĭ premergĕtorĭ, cestiunea școlară și în anulŭ 1887 se trage ca unŭ firŭ roșu prin tóte ședințele comitetului; ba în unele dintre acestea (10 la numĕrŭ)

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Unŭ episodŭ din 1848.

(Fine.)

II.

„Póte domnii suntŭ de cei ce fugisă din Moldova?" mĕ întrebă caporalulŭ. Aci nu sciam ce sĕ-i rĕspundŭ și când meditam, elŭ îmĭ veni în ajutoriu ḑicêndŭ cu óreșĭ-care aplombŭ de — superiorŭ: „Am ordinŭ, ca pe toțĭ carĭ nu-sŭ ómenĭ proștĭ și vreu sĕ trécă pe la stația mea din Moldova în spre noi, sĕ-i lasŭ, numai sĕ-șĭ înscrie numele în cartea mea. Le voi face dér acelŭ bine: sĕ poftéscă!"

Vestii decĭ pe tovareșii mei, carĭ își luară geantele ce aveau în mână, și intrarămŭ în cerdacŭ, unde trebui sĕ-șĭ înscrie toțĭ numele, póte pentru fala corporalului, deși îi declaraserămŭ, că nu venimu acum din Moldova. Negri îi mai dete corporalului unŭ bacșișŭ și cerêndu-i voe a ne folosi de masa lui, fiă-care întinse din merindele aduse cu sine.

Era spre séră, decĭ ne grăbirămu a trece granița, care era representată prin unŭ șanțŭ năroitŭ și crescutŭ cu iarbă. Dincolo în drépta era o pădure de fagĭ și carpinĭ. Ne îndreptarămŭ spre ea. In stânga era fânațe și dincolo de ele se vedea rîulŭ Siretului, ér peste elŭ orășelulŭ din Moldova, Mihăilenii. Intrarămŭ în pădure și ne așeḑarămŭ subtŭ unŭ fagŭ bĕtrânŭ și rămurosŭ. Negri trăgêndu-mĕ lângă sine îmĭ dise: „acum e acum! Fii decĭ bunŭ și iate pe marginea pădurei la vale spre Siretŭ, dér printre copacĭ, doră nu te va vede nimenea și ochesce și ascultă, de nu cum-va vei vede doi ómenĭ, fiă și orĭ-ce ómenĭ, fiă pe josŭ, orĭ în carŭ cu boi, orĭ în căruță cu cai, aprópe orĭ departe, și cum îi vei zări, mergĭ spre ei și întreabă-i: „dela *Galațĭ* venițĭ?" și de vorŭ ḑice: da; fii bunŭ și vină curêndŭ încóci sĕ ne spui."

Cunoscui de pe fețele tuturora din nou, că'sŭ îngrijițĭ și emoționațĭ.

„Câtŭ de bine-i", ḑise Negri cătră ceilalțĭ, „că d-lŭ P. e îmbrăcatŭ țĕrănesce. Mĕ luă apoi de mână și-mĭ dise: „Mergĭ D-le, mergĭ, și D-ḑeu cu d-ta și cu noi!"

Nu sciamŭ ce aventură mĕ aștéptă. Sórele apunea și numai câte-va raḑe mai licăreau printre copacĭ. Ochii mei erau încordațĭ totŭ spre câmpiă, spre Siretŭ și peste elŭ. Pășeamŭ totŭ înainte până ajunsei la marginea pădurei, adecă la câmpiă dincolo, dér nimicŭ nu vĕḑui; mĕ pusei josŭ, aprinsei o țigară și ascultamŭ. Inima-mĭ sbocotea cumplitŭ! Intunecase bine și totŭ nimică! Ce sĕ facŭ? Mĕ 'ntorcŭ totŭ pe aceea cale la domnii mei și le spunŭ, că nu se vede, nu se aude nimicŭ. Toțĭ tăceau, se speriase și suspinară. „Mai mergĭ frate, mai mergĭ odată și mai veḑĭ — o, póte totŭ încă nu-i de geba!" îmĭ ḑise Petrache Casimirŭ.

Bobăindŭ prin întunerecŭ, ajunsei ér la loculŭ unde am fostŭ, dér de vĕdutŭ ceva nu era vorbă și nicĭ n'audeam nimicŭ, afară de unŭ sunetŭ slabŭ alŭ Siretului, colo în depărtare. In dosulŭ meu în codru se audia o buhă. Nu mĕ simțiamŭ prea bine. Mĭ-așĭ fi aprinsŭ încă o țigară, dér mĕ temeamŭ sĕ nu mi se vadă flacăra chibritului. Stamŭ și așteptamŭ. — Ah, la o vreme ce se aude? Par-că scârțâitulŭ unui carŭ neunsŭ!... Mĕ rădicŭ, tragŭ cu urechea, acelŭ scirtâitŭ e — dreptŭ în fața mea înspre rîu! Mai aștéptŭ ceva, totŭ ascultai, și apoi plecai spre sunetŭ și de-odată zărescŭ unŭ — carŭ cu fênŭ orĭ cu pae cu doi boi, pe care îi mâna de alăturea unŭ omŭ fără a mai striga „hăisŭ" orĭ „cea" și ast-felŭ venea pe deantregulŭ pe fênațe dreptŭ spre pădure.

„Bade, dela Galațĭ vinĭ?"

De-odată oprésce omulŭ boii și tace. Mĕ apropiu și ilŭ întrebandu-lŭ încă odată: „dela Galațĭ vinĭ bade?" — Audŭ unŭ „da" fricosŭ. —

Nu sciamŭ ce sĕ făcŭ, sĕ-i ḑicŭ sĕ urmeze după mine, sĕu sĕ aștepte? Ḑisei totușĭ: „stăi puținŭ, bade, aicĭ, eu isŭ omŭ bunŭ", și alergai cum putui prin întunerecŭ la tovareșii mei. „Este" strigai și nu prea. Dreptŭ în picióre săriră toțĭ și audii că într'unŭ glasŭ: „Mon Dieu!" și „O Dómne!"

Erau póte trecute 10 ceasurĭ. Pășeamŭ înainte, ér tovarășii mei „argonauticĭ" după mine totŭ șoptindŭ unulŭ altuia. Vedemŭ carulŭ, care încătrou întreabă: „Dela Galațĭ?" Bietulŭ omŭ vĕdêndŭ atâția domnĭ, tăcea spăimân-

singurulŭ obiectŭ de desbatere ilŭ formeză numai afacerile școlare. Resultă decĭ, că de cândŭ cu înființarea școlei, agendele comitetului s'au înmulțitŭ în modŭ deosebitŭ, ba s'au duplicatŭ chiar.

In tóte cele 28 ședințe presidiulŭ l'a purtatŭ cu cunoscutu-i tactŭ și abnegațiune vice-președintele Associațiunii, neuitatulŭ Iacobŭ Bologa. Sub dênsulŭ s'au făcutŭ pregătirile pentru adunarea generală din anulŭ trecutŭ, ținută în Sibiiu; dênsulŭ a deschisŭ și condusŭ numita adunare, după ce președintele Associațiunii, ilustritatea sa d-lŭ prepositŭ capitularŭ Timoteiu Cipariu prin starea sănĕtății sale debilitate și prin greutatea anilorŭ înaintațĭ împedecatŭ a fostŭ a lua însușĭ cârma în mână; dênsulŭ îi anunță comitetului la 3 Septemvre anul trecutŭ trista scire, că ilustrulŭ președinte alŭ Associațiunii Timoteiu Cipariu-unulŭ din Nestorii literaturei române, s'a mutatŭ la cele eterne: dênsulŭ a condusŭ, conformŭ conclusului luatŭ la 3 Septemvre anulŭ trecutŭ, comitetulŭ în corpore spre a depune o cunună în Blașŭ pe mormêntulŭ neuitatului defunct. dreptŭ unŭ semnŭ de recunoscință pentru meritele, ce și-le-a câstigatŭ; sub dênsul s'au ținutŭ în fine ședințele comitetului până la 29 Maiu a. c. când unii din membrii comitetului îi anunță acestuia scirea, că o bólă venită repede a legatŭ pe neobositulŭ vice-președinte la patŭ: fiindu a se ține astfelŭ sedința conchiămată sub presidiulŭ ad hoc alŭ unuia din membrii comitetului, conform prescriselorŭ §-lui 30 al. 2 din statute. La 30 Maiu a. c. se împărtăși în sfîrșitŭ comitetului scirea neașteptată. că ne'ndurata mórte i-a răpitŭ Associațiunii acum și pe vice-președintele, pe neobositulŭ apĕrătorŭ alŭ intereselorŭ ei. Dela ultima adunare încóce Associațiunea nóstra a ajunsŭ așa deră în regretabila posițiune, a îndura o îndoită și adêncŭ simțită lovitura, și anume: de a perde atâtŭ pe președintele câtŭ și pe v.-preș. ei. A fost grea și adênc simțită lovitura ce a ajunsŭ Associațiunea nóstră mai alesŭ în timpurile de adĭ, când dilele grele suntŭ, și ca orĭ și cândŭ mai mare lipsă avemŭ de brațe vigurόse. precum au fostŭ brațele celorŭ doi defuncțĭ, carĭ și rurĭ de anĭ încóce condus'au cu succesŭ destinele singurului aședĕmêntŭ, pe care cu dreptŭ cuvêntŭ ilŭ putemŭ numi unŭ bunŭ comunŭ alŭ tuturorŭ Românilorŭ din ținuturile locuite de acestŭ poporŭ alŭ nostru. și a cărorŭ memoriă, și din acestŭ motivŭ numai, rĕmâne-va neștersă în inimile nóstre.

In fața regretabilului incidentŭ atinsŭ comitetulŭ nevoitŭ s'a vĕdutŭ, pentru asigurarea mersului regulatŭ alŭ afacerilorŭ, și ținĕndŭ contŭ și de prescrisele §-lui 30 din statute, a face. cu privire la presidiu o provisiune interimală. încredendŭ agendele presidiale pentru timpulŭ până la acéstă adunare generală veteranului membru alŭ comitetului și prim-secretarulŭ Asociațiunei, d-lui George Barițŭ. Deși schimbarea din urmă făcutu-s'a numai în una din ședințele din anulŭ curentŭ (în ședința comitetului dela 30 Maiu a. c.) și ar fi prin urmare cuprinsă sĕ fiă în reportulŭ despre anul curentŭ, care e a se presenta adunării generale din anulŭ 1889, fiind ea însĕ de natură de a reclama una dintre cele mai grabnice și mai însemnate decisiunĭ prin votulŭ adunării generale presente, comitetulŭ își permite a o aduce, în legătură cu raportulŭ asupra gestiunii anului trecutŭ, înaintea adunării generale din anulŭ acesta.

Prin conclusulŭ adunării generale. ținute anulŭ trecutŭ în Sibiu (ședința II pt. prot. 20), bibliotecarulŭ Asociațiunii, d-lŭ Dr. I. Crișianu, alesŭ a fostŭ de secretarŭ II alŭ Associațiunii, fără ca sĕ se fi putută face în pripă provisiunea recerută cu privire la oficiulŭ, ce numitulŭ domnŭ ilŭ purtase până atuncĭ, la oficiulŭ de bibliotecarŭ. In fața acestei împrejurărĭ alesulŭ secretarŭ a provĕdut mai departe și oficiulŭ de bibliotecarŭ renunțândŭ însĕ, în favorulŭ fondului Associațiunii pentru anulŭ presentŭ, la remunerațiunea împreunată cu acestŭ oficiu

Onorata adunare generală va binevoi der a dispune la timpulŭ sĕu cele trebuinciόse prin o nouă alegere la oficiile de președinte, de vice-președinte și de bibliotecarŭ ai Associațiunei, dândŭ și din parte-șĭ cuvenitulŭ votŭ de recunoscință memoriei foștilorŭ doi presidențĭ.

Sĕ revenimŭ acum la însașĭ activitatea comitetului în decursulŭ anului 1887! In ședințele ce le-a ținutŭ, comitetulŭ a făcutŭ înainte de tóte dispositiile necesare pentru executarea concluselorŭ adunării generale ultime relative: la fundațiunea pentru o scólă centrală română în Gherla la mandatulŭ de a stărui câtŭ mai repede la împlinirea condițiunilorŭ prescrise, ca scola civilă a Associațiunii sĕ pόtă dobêndi dreptulŭ de publicitate, la mandatulŭ de a îngriji, ca sumele trebuinciόse pentru întreținerea scólei Associațiunei acoperite sĕ fie din mijlócele disponibile sĕu adunânde spre acestŭ scopŭ și în fine la mandatulŭ de a îndruma și solicita unele din despărțemintele Associațiunii, ca sĕ-șĭ împlinéscă chiămarea cu cuvenita promptitudine. Executarea numitelorŭ concluse comitetulŭ o-a pusŭ în lucrare deja în ședința sa din luna lui Septemvre 1887.

(Va urma.)

Memoriile imperatului Fridericŭ III.

De câteva sĕptĕmânĭ s'au vorbitŭ multe și mĕrunte despre memoriile scrise și lăsate de împĕratulŭ germanŭ Fridericŭ, de disparițiunea lorŭ pe ascunsŭ și de importanța acestorŭ hârtii, ca hârtii de statu. Diarulŭ din Londra „World“ scóte acum la lumină starea faptică a lucrului.

Sĕ scie anume acum, că acele memorii nu suntŭ, cum multŭ s'a fantasatŭ, secrete de statŭ trădate, ci purŭ și simplu nisce notițe ale dilei în 30 de volume, pe carĭ le-a scrisŭ împĕratulŭ Fridericŭ în decursulŭ celorŭ 30 de anĭ dela căsĕtoria sa și care acum, redigeate de vĕduva împĕrătésă Victoria, se vorŭ da publicității conformŭ dorinței autorului lorŭ.

Regina Angliei la despărțirea de ginerele sĕu bolnavŭ după o visită de 2 dile la Charlottenburg, lua cu sine multŭ prețiosulŭ manuscriptŭ și când actualulŭ împĕratŭ germanŭ Wilhelm II cerŭ dela mamă-sa îndată după suirea pe tronŭ, sĕ-i prede acelŭ manuscriptŭ spre a-lŭ depune în archiva statului, primi acesta unŭ rĕspunsŭ negativŭ, provocându-se mamă-sa la voința espresă a decedatului ei soțŭ. De aci unŭ telŭ de disonanță între Friedrichskron și Windsor, pronunțată destulŭ de tare la notificarea suirii lui Wilhelm pe tronŭ. Acésta însĕ nu este o disonanță politică între nepotŭ (împĕratulŭ germanŭ) și bunică-sa (regina Angliei), ci o mică cértă de proprietate, care intereséză pe tótă lumea politică prin aceea, că în opulŭ disputatŭ suntŭ depuse ideile, ce voia sĕ le validiteze și realiseze împĕratulŭ Fridericŭ ca domnitorŭ.

Sórtea lui tragică se va pute ilustra numai atuncĭ în tótă mărirea sa, când lumea va afla din memoriile lui, ce a voitŭ și ce l'a împedecatŭ sĕ facă teribila lui ursită. In decursulŭ domniei sale de 3 lunĭ a descoperitŭ fără îndoélă unele din scopurile sale ideale, însĕ pe ce cale a ajunsŭ a le stabili înaintea spiritului sĕu luminatŭ, cum s'a desvoltatŭ maturitatea sa minunată, prin care a pusŭ în uimire din patulŭ sĕu de bolnavŭ pe tótă lumea, ne va pute ilustra pe deplinŭ numai istoria scrisă chiar de mâna lui, istoria desvoltării sale spirituale și politice. Acea istoriă va fi unŭ monumentŭ de unŭ efectŭ surprindĕtorŭ, unŭ monumentŭ alŭ nedreptății istorice, ce a eserciat'o ursita asupra unui muritorŭ preferitŭ, care a fostŭ chematŭ, der nu alesŭ, se împodobéscă o corónă puternică cu strălucirea umanității veritabile și a virtuților neperitore.

Trei decĭ de anĭ s'a preparatŭ elŭ în pace și rĕsboiu la tema acésta mărĕță, a observatŭ și meditatŭ, a lucratŭ și plănuitŭ și când în anulŭ alŭ 57-lea alŭ etății sale suna ora îndeplinirii scopurilorŭ sale, se afla pe patulŭ de mórte. Acésta a fostŭ cruda lovitură reservată soției sale, care cu o iubire nespusă l'a îngrijitŭ până în ultimele sale momente.

Era de altcum și naturalŭ ca fiiulŭ sĕ céră memoriile tatălui sĕu, căcĭ nicĭ unŭ scriitorŭ nu le pute scrie în modŭ mai competentŭ. de cum le-a făcutŭ elŭ în iubirea sa de adevĕrŭ. Totŭ așa de ușorŭ se putea înțelege însĕ și de ce a refusatŭ mamă-sa de a lăsa sĕ se îngrópe acele însemnărĭ în archiva statului pentru ca lumea sĕ nu cunόscă nimicŭ din ele sĕu celŭ multŭ câteva pasage ilustrate tendențiosŭ în istoriografia curții.

De aceea a fostŭ numai îndreptățită pretensiunea împĕrătesii de a fi însășĭ istorica soțului ei, vrêndŭ sĕ-i asigure decedatului ei soțŭ administrațiunea lumii, se nu i-o pótă răpi presentulŭ. Credinciósă soțului ei, voesce cu orĭ ce prețŭ sĕ esecute dorința lui. Fără îndoélă ea are în vedere esemplulŭ mamei sale, reginei Angliei, care puse soțului ei prințului regentŭ Albertŭ totŭ unŭ asemenea monumentŭ, dedicându-i unŭ opŭ, în care elŭ, vorbindŭ de cele mai multe orĭ, însușĭ publică încă și după mórte sa ideile sale luminate despre domnire și politică, despre statŭ și societate.

Transpunerea însușirilorŭ acestora în Anglia este fără îndoélă o causă care póte produce órecare amărăciune în capitala Germaniei, avêndŭ ele o valóre neprețuită în prima liniă pentru Germania, însĕ cu tóte acestea tăria de caracterŭ și pietatea vĕduvei imperiale suntŭ o garanță sigură, care póte delătura orĭ ce îngrijire, că vre unŭ spiritŭ tendențios ar pute prelucra aceste însemnărĭ dilnice ale împĕratului Fridericŭ în defavorulŭ Germaniei. Eșirea lorŭ la lumină va dovedi întru câtŭ suntŭ de nebasate temerile acestea.

Serbia și Austro-Ungaria.

„Srpska Rezavisnost“ a lui Risticĭ publică unŭ articulŭ, în care se esprimă despre Austro-Ungaria într'unŭ modŭ ne mai pomenitŭ în Serbia. Numita foiă crede, că tótă nenorocirea, ce a cădutu preste Serbia. vine dela Austro-Ungaria. care caută în totdéuna și în tóte împrejurările și timpurile ruina Serbiei și peirea gintei sêrbescĭ. Și Serbia s'ar fi și nimicitŭ, decă n'ar fi avutŭ pe partea sa pe puternica Rusia ca protectóre. Austria a încercatŭ până acum tóte mijlócele sĕ paraliseze pe Serbia și sĕ o facă dependentă; ea a subjugatŭ pe Serbia economicesce... (Aci urmeză espectorațiunĭ în contra Austro-Ungariei, carĭ nu se potŭ reproduce din causa legii de presă) și acum atacă chiar viéța familiară a casei domnitóre sêrbescĭ.

Asertiunea din urmă despre unŭ amestecŭ alŭ Austro-Ungariei în afacerea divorțului casei regescĭ, care conține în acelașŭ timpŭ unŭ atacŭ în contra Regelui a provocatŭ indignațiune în cercurile guvernamentale din Belgradŭ, carĭ declară că guvernulŭ austriacŭ nu s'a amestecatŭ câtușĭ de puținŭ în acestŭ divorțŭ.

Articululŭ sĕ pare a fi scrisŭ de fostulŭ ministru de instrucțiă Alimpije Wasilljevicĭ, care represéntă pe Risticĭ în Redacțiunea fóiei. Din causa atacului indirectŭ asupra Regelui s'ar fi ordonatŭ cercetare judecătorescă în contra fóiei numite.

SCIRILE DILEI.

La *venătórele dela Gurghiu* din tómna ale principelui de corónă *Rudolfŭ* va lua

---

tatŭ. „Apoi da, dise elŭ, dela Galațĭ, sĕraculŭ de mine! — „Ai?“ — Da. „Sciu eu? — o, Domne! este colo'n pae. Atuncĭ vedemŭ că se mișcă paele în dosulŭ carului — o ființă omenéscă în cămașă, cu capulŭ golŭ, cu plete, cu barbă — plinŭ de pae se cobóră din carŭ. Era și desculțŭ!....

Toțĭ îșĭ descoperŭ capulŭ, îi iau mâna (unii în genunchĭ), o sărută. — „Preasânțite“ — dice Negri cu glasŭ tremurătorŭ — „o, va scăpa decĭ și biata nóstră țeră, decă ai scăpatŭ Presânția Ta.“

Momentulŭ, scena acésta ce mi se înfățișa acum nu-sŭ 'n stare sĕ o descriu! Archiereu numai în cămașe țĕrănéscă și încinsŭ cu unŭ brâu țĕrănescŭ desculțŭ, binecuvênta pe rêndu pe toțĭ compatrioții sĕi, cu lacrĕmĭ pe față, apoi i cuprindea pe toțĭ și îi săruta pe frunte. Ingenuncheai și eu, ér Negri dise atuncea: „tînĕrŭ și clericŭ bravŭ din Bucovina, îngerulŭ conducĕtorŭ alŭ nostru, ca acelŭ a lui Iov.“

Episcopulŭ era — *Iustinŭ Edessis*, bărbatu încă tînĕru între 30—40 de anĭ cu pĕrŭ și barbă blondă. Elŭ se lipise de mișcarea națională în contra lui Mihalache Sturdza și mergêndŭ prin casele boerescĭ și burgheze provoca resturnarea despotului nemărginitŭ, ér în diua de Ispasŭ ceti în mănăstirea Neamțului, care are acestŭ hramŭ, în fața a miilorŭ de pelegrinarĭ o rugăciune compusă de elŭ, ca se scape Dumnedeu țera de tiranulŭ Vodă. Se înțelege că Sturdza căuta apoi sĕ'lŭ prindă punêndŭ și unŭ prețŭ considerabilŭ pe capulŭ lui. Trebui decĭ travestitŭ chiar și ca cerșitorŭ până a datŭ de granița Bucovinei. Ii succese a da la Botoșanĭ o epistolă către Negri, pe care 'lŭ scia că-i la Cernăuțĭ; în acea carte ilŭ ruga, sĕ-i mijlocéscă trecerea în Bucovina, decă va putea sĕ se străcóre prin ghiarele sbirilorŭ lui Sturza, ceea ce s'a și întêmplatŭ. —

Emigranții toțĭ sciau despre meritele archiereului Iustinŭ pentru emanciparea Moldovei, de aceea s'au și grăbitŭ atâtŭ de mulțĭ a-i veni într'ajutorŭ.

Emigrantulŭ Rolla scóse din geamantanașulŭ sĕu unŭ paletonŭ lungŭ ca o giubea și o pălăriă cu care-lŭ îmbrăcară pe bietulŭ episcopŭ și îi mai aruncară și unu plaidŭ pe umerĭ. Eu vĕdênd că încălțăminte nu scóte nimenĭ din geamantanașŭ, mĕ descălțai de cismele mele și le oferii părintelui episcopŭ. „Dumnedeu sĕ-țĭ rĕsplătéscă fiiule“ dise atuncea Archiereulŭ, ér Negri mĕ cuprinse și mĕ săruta.

Omului, care sta înmărmuritŭ, vĕdui că-i vîră fiă-care câte ceva în mână, mulțămindu-i cu termenii cei mai frumoșĭ.

Mulțămi și bietulŭ omŭ cu cuvinte de ale sale încheindŭ astfelŭ: „Ce mĭ-ațĭ datŭ D-Vóstră nu sciu, cum nicĭ n'am sciutŭ pe cine aducŭ, der ce frică am trasŭ până aicea, sciu, și acuma dau slavă lui Dumnedeu, că am scăpatŭ până aicĭ și am făcutŭ pe voia boierului meu, care mare grijă îmĭ dete ca se aducŭ pe părintele acesta până aicĭ, așa ascunsŭ în paie. Sărută apoi mâna și polele Episcopului, carele și elŭ la rêndulŭ sĕu ilŭ blagoslovi și îi mulțumi pentru frica și ostenéla lui. Omulŭ întórse boii și se duse îndĕrĕtŭ, ér noi pornirămŭ spre pădure ascultândŭ cu mare interesŭ enararea celorŭ pățite de Vlădica; de altă parte însĕ nicĭ unulŭ nu mai grija, în care parte a codrului mergemŭ. De odată ne pomenirămŭ că mergemŭ prin desișulŭ pădurei, mi-se părea că suntemu în locŭ de direcția spre Nordŭ, și nu în cea despre Vestŭ. Oficerulŭ. care era cu noi, prinse a pipăi copacii și dise: „da, mergemŭ spre Vestŭ, că étă mușchiulŭ copacilorŭ, care-i totŭ-déuna spre Nordŭ e de astă parte.“ Atuncĭ eu porni spre Nordŭ și ceilalțĭ după mine și astfelŭ totŭ mergeamŭ bâjbăindŭ printre copacĭ până când deodată dării o lumină înaintea mea. Alergŭ, ce-i? Unŭ bordeiu și nu cerdaculŭ nostru, căcĭ ne aflamŭ încă totŭ în pădure. Batŭ la ușă, ușa încuiată; ascultŭ, audŭ — gemete! mĕ uitŭ prin ferestră, vĕdŭ pe cuptoriu o — femee vârcolindu-se —! Strigŭ, nu-mĭ rĕspunde. Vinŭ ceilalțĭ după mine. și spuindu-le cele descrise, puseră unii umĕrulŭ la ușă, care îndată se și sparse.

* * *

Bordeiulŭ n'avea tindă. Năpustimŭ în casă și femeia speriată de atâția, se ridică pe o mână și strigă cu glasŭ plângĕtoriu: „Vai, vai, avețĭ milă de mine, n'am nicĭ o para (ne ține de hoțĭ), eu mĕ trudescŭ de — copilŭ, ér bărbatulŭ meu e dusŭ peste cordunu (în Bucovina) sĕ caute o moșă, teme-ți-vĕ de Dumnedeu

parte după cum se aude și moștenitorulŭ de tronŭ englesŭ. Conducĕtorulŭ supremŭ alŭ vênătorii Pausinger a primitŭ deja îndrumărĭ dela curte pentru aranjarea vênătorii. După însciințările pădurarilorŭ fiarele sĕlbatice suntŭ în mare numĕrŭ în revierulŭ de vĕnatŭ alŭ prințului. Se află în mare numĕrŭ urșĭ, lupĭ, mistrețĭ, cerbĭ și căpriore.

* *

Cetimŭ în „Kolozsvár“ (Nr. 175 din 1 Aug.): „Subjudele din Șemnițŭ a devenitŭ unŭ tipŭ de cultură istorică. Elŭ este celŭ dintâiu care a trâmbițatŭ în mijloculŭ Slovacilorŭ ordinațiunile comunaleĭu limba maghiară. Inovațiunea s'a făcutŭ la ordinulŭ căpitanului orășenescŭ și este unŭ semnŭ pentru maghiarisarea Țĕrii de susŭ (Ungaria superioră). — Eată cu ce copilării îșĭ pierdŭ vremea șoviniștii!

* *

Sub titlulŭ: *„Unŭ solgăbirĕu model“* cetimŭ în „Ellenzék“ dela 3 Augustŭ: „In persona lui *Gorzo Bálint* tribunalulŭ a condamnatŭ pe unŭ însemnatŭ solgăbirĕu din comitatulŭ Bereg. Acestŭ solgăbirĕu s'a aflatŭ vinovatŭ că a comisŭ *26 crime de defraudare* și *59 delicte de defraudărĭ ordinare in oficiu.* Modelulŭ de solgăbirĕu a adunatŭ banii dațĭ de locuitorĭ pentru a se rescumpĕra de munca comitatului fără a-i înainta la cassa comitatului. Tribunalulŭ l'a condamnatŭ la 6 anĭ de închisore. Acéstă pedépsă însĕ tabla regéscă a redus'o la 5 anĭ închisore.

* *

La *gimnasiulŭ din Blașŭ* s'au aflatŭ cu finea anului scolarŭ 1887—8 cu totulŭ 342 scolarĭ. Dintre aceștia 307 au fostŭ gr. cat., 31 gr. or., 2 rom. cat., 2 mosaicĭ.

* *

Au fostŭ numițĭ *capelanĭ militarĭ* de classa 2-a în reservă: Nicolae *Avramŭ* și Titu *Triffu-Archidimŭ* ambii preoțĭ gr. cat. din diecesa Gherlei; Victorŭ *Poruțiu* preotŭ gr. cat. din diecesa Lugoșului, Ioanŭ *Deacŭ* preotŭ gr. cat. din archidiecesa Alba-Iulia și Făgărașŭ.

* *

Aniversarea a 39-a a *luptei dela Sighișora* s'a serbatŭ în biserica rom. cat. dela S. Cristurŭ în 31 Iulie cu unŭ Te-Deum funebru. Și dice că se va înființa acolo unŭ asilŭ de copii Petofianŭ.

* *

Diarele de dincolo anunță, că d-lŭ *Alecsandru Ciurcu* a venitŭ din Parisŭ la Bucurescĭ spre a lua ultimele disposițiunĭ în causa exposițiunei universale din Parisŭ.

* *

Dlŭ *Beldimanŭ*, noulŭ ministru alŭ României în Serbia, a presentatŭ regelui Milanŭ scrisorile sale de acreditare. Dlŭ Emilŭ *Ghica*, fostŭ ministru plenipotențiarŭ alŭ României la Belgradŭ, a fostŭ decoratŭ de M. S. Regele Milanŭ cu marea cruce a ordinului Tacova.

* *

La *congresulŭ ce s'a ținutŭ luna trecută la Baden* și la care au luatŭ parte delegații uniunei centrale a drumurilorŭ de ferŭ, precum și representanții liniilorŭ italiane și francese, mai tote propunerile făcute de delegatulŭ românŭ au fostŭ admise. D. *Costescu*, subșefŭ alŭ serviciului de mișcare, a fostŭ delegatŭ pentru a representa România la acelŭ congresŭ.

* *

La *congresulŭ pentru studiulŭ tuberculosei*, ce se ține actualmente la Paris, d-lŭ dr. *Kalinderu* a vorbitŭ despre meningita tuberculosă la adulțĭ. Domnulŭ dr. *Babeșŭ* a tratatŭ asupra asociațiunilorŭ bacteriene a baccilului tuberculosei. Dsa emite opiniunea, că tuberculosa favoriseză întrarea baccililorŭ altorŭ bolnavĭ. La copii însĕ devine gravă prin producerea altui microbŭ, care ajută desvoltarea baccilului tuberculosŭ.

La a treia ședință a congresului pentru tuberculosă (oftică) d. N. *Ionescu* a presentatŭ câte-va observațiunĭ asupra *arthritei tuberculose*. Ilustrulŭ Verneuil a rĕspunsŭ medicului românŭ, completândŭ observațiunile lui.

* *

„Epoca“ este informată, că la o sĕptĕmână după reîntorcerea regelui și reginei României din străinătate, va sosi la Sinaia Principele ereditarŭ alŭ Belgiei, *Baudouin*, spre a le face visita.

* *

Domnulŭ *A. G. Șuțu*, profesorŭ de limba francesă la liceulŭ din Iașĭ, a fostŭ numitŭ președinte alŭ comitetului teatralŭ din Bucurescĭ.

* *

Episcopii sêrbĭ s'au pronunțatŭ definitivŭ *în contra competinței sinodului de a judeca divorțulŭ regelui.* Metropolitulŭ a transmisŭ regelui acéstă decisiune. Se crede, că cererea de divorțŭ se va schimba într'o acțiune de despărțire.

* *

La Vidinŭ se descarcă de Marțĭ 2 vase ale companiei Dunărene, pline cu *arme și munițiunĭ de resboiu* sosite din Austria pentru *armata bulgară*. Aceste vase, încărcate din Pesta, aducŭ arme ce vinŭ directŭ dela o fabrică de arme din Styria.

Raportŭ

despre Gimnasiulŭ superiorŭ gr. cat. din Beiușŭ pe anulŭ scol. 1887—8.

Acestŭ raportŭ, edatŭ de *Petru Mihuțŭ*, directorŭ, și tipăritŭ în tipografia „Aurora“ din Gherla, cuprinde: I) Planulŭ de învĕțĕmêntŭ pentru singuraticele clase. II) Acte oficiose mai însemnate.

Din aceste acte aflămŭ, că Ilustritatea Sa D-lŭ Episcopŭ de Oradea-Mare *Mihailŭ Pavelŭ* ca patronŭ alŭ gimnasiului a bine-voitŭ a asemna o sumă de 100 fl. d-lui profesorŭ Vasiliu Dumbravă pentru acoperirea speselorŭ unei escursiunĭ botanice, totodată l'a numitŭ pe d-lŭ Dumbravă profesorŭ publicŭ ordinarŭ. A numitŭ profesorŭ suplentŭ în loculŭ d-lui I. Clintocŭ pe d-lŭ Victorŭ Borlanŭ, absolventŭ de teologiă și filosofiă. A asemnatŭ suma de 1140 fl. în beneficiulŭ pânei, asemnă d-lui prof. I. Buteanu unŭ ajutorŭ de 250 fl. pentru acoperirea speselorŭ edărei „Gramaticei limbei române,“ ca îndemnŭ la ulteriore lucrărĭ folositore; asemenea asemnă profesorului Traianŭ Farcașŭ 200 fl. pentru acoperirea speselorŭ esamenului profesoralŭ etc.

La acestŭ gimnasiu au funcționatŭ 13 profesorĭ ordinarĭ și 4 catechețĭ unulŭ pentru cofesiunea gr. or., altulŭ pentru cea rom. cat., alŭ treilea pentru confesiunea helvetică și în fine unŭ rabinŭ pentru confesiunea mosaică.

Au cercetat acestŭ gimnasiu în anulŭ scolasticŭ espiratŭ 249 studențĭ, anume: 64 gr. cat., 126 gr. or., 16 rom. cat., 7 de confesiunea elvetică, 8 israelițĭ. Numai limba română o vorbescŭ 35, numai cea maghiară 7. limba română-maghiară o vorbescŭ 148, tote 3 limbile o vorbescŭ 8, numai limba maghiară și română 23. Dintre părinții scolarilorŭ: 125 suntŭ ómenĭ cu carte, 60 economĭ etc. Contingentulŭ celŭ mai mare între scolarĭ ilŭ dă comitatulŭ Bihorului.

Pentru biblioteca gimnasială a dăruitŭ Academia scientifică ungurescă din Budapesta o mulțime de cărțĭ unguresci, s'au primitŭ ca donațiunĭ pentru acéstă bibliotecă și alte numĕrose cărțĭ parte românescĭ, parte unguresci, ér altele din acestea s'au procurat cu banĭ. Foi periodice: „Preotul românŭ,“ „Foia bisericéscă și scolastică.“ „Transilvania,“ „Convorbirĭ literare.“ Afară de acestea biblioteca a mai avutŭ 8 foi periodice unguresci și 1 germană.

Colecțiunile cabinetului naturaliilorŭ s'au înmulțitŭ în decursulŭ acestui anŭ. Ilustritatea Sa Dlŭ Episcopŭ de Oradea Mare a asignatŭ spre scopulŭ acesta 100 fl. Forte multŭ a contribuitŭ mai alesŭ dlŭ Florianŭ Cav. de Porcius. care pe lângă însemnatulŭ sĕu concursŭ moralŭ, a dăruitŭ herbariului gimnasialŭ o colecțiune de modelŭ forte instructivă, din 115 cole. Astădĭ herbariulŭ constă din 800 cole, în care suntŭ representate peste 110 familii.

Afară de bibliotecă și archivă au statŭ la disposițiunea tinerimei diarele: „Familia,“ „Luminătorulŭ“ și „Gaz. Poporului.“ Averea societății de lectură constă din 660 fl. banĭ elocațĭ spre fructificare.

Cu stipendii au fostŭ provĕduțĭ 8 tinerĭ. representândŭ stipendiile lorŭ o sumă totală de 400 fl.

Inscrierile pe anulŭ viitorŭ de scólă se vorŭ face în 29. 30, 31 Augustŭ st. n. 1888.

Centenarulŭ din München.

Conductulŭ festivŭ și turburarea lui prin elefanții spăriațĭ.

Serbarea centenarului nascerii lui Ludovicŭ I în München, amintită de noi alaltăerĭ, a decursŭ în modŭ forte pomposŭ în cele 2 dile dintâi. Conductulŭ festivŭ aranjatŭ de artiștii din München în diua a treia în memoria lui Ludovicŭ I înfățișă unŭ tablou imposantŭ și grandiosŭ.

Unŭ aspectŭ cu totulŭ pitorescŭ presentau grupele și carĕle triumfale ale birjarilorŭ și pielarilorŭ, cortegiulŭ secerișului, grupele măcelarilorŭ, berarilorŭ și ferarilorŭ, carĕle triumfale ale comercianțilorŭ și ale asociațiunii artiștilorŭ.

Din întêmplare cavalcada a fostŭ conturbată printr'o nenorocire estraordinară și se termină printr'o panică generală înfricoșată a publicului compusŭ din multe mii.

Proprietarulŭ circului de acolo Magenbeck spre înfrumsețarea conductului aduse mai mulțĭ elefanțĭ, carĭ îi dau unŭ aspectŭ imposantŭ. In momentulŭ când treceau elefanții pe dinaintea cortului din Ludwigstrasse, unde se afla prințulŭ Regentŭ, cam pe la 1 óră p. m. aceștia se speriară. Cornacii își deteră tótă silința sĕ liniștéscă animalele făcêndŭ întrebuințare de bețele lorŭ provĕdute cu cârlige. Zadarnică ostenélă. Elefanții înfuriațĭ părăsiră cortegiulŭ, sparseră șirurile mulțimii și alergară printr'o stradă laterală în Briennerstrasse și pe piața Odeon. In urma acésta se lăți o panică grozavă. Toțĭ fugiau ca nebunii, strigăte înfiorătore umplură aerulŭ. Caii dela trăsurĭ încă se speriară, gendarmeria și miliția nu mai puteau opri mulțimea. — Trei elefanțĭ speriațĭ străbătură conductulŭ la edificiu ministeriului de resbelŭ. Elefanții s'au spăriatŭ atuncĭ, când din partea stângă a porții triumfale trecŭ pe dinaintea grupei de comerciu levantinŭ, carulŭ festivŭ represintândŭ industria de mașinĭ, care avea forma unui bălaurŭ și pufăia tare.

Trei din cei optŭ elefanțĭ legațĭ de gâtŭ și de picióre cu lanțurĭ, le rupseră, sparseră spalirulŭ privitorilorŭ, rănindŭ greu ca la 20 de persóne. Alțĭ elefanțĭ se refugiară în hala de dinaintea teatrului residenții, unde trântiră la pămêntŭ mai multe țĕrance. Elefanții alergară până în piața residenței unde fură prinșĭ de cavaleriă și condușĭ la circŭ. In Ludwigsstrasse, Residenzstrasse și Briennerstrasse ei resturnară mai multe tribune și fură rănite ușorŭ multe persóne.

Panica se mai mări încă prin pungașĭ (Pick-Pockets), carĭ se folosiră de acéstă îmbulzélă. Câte persóne au fostŭ omorite și rănite nu se scie. In palatulu prințului regentŭ Luitpold s'au adusŭ 15 rănițĭ; mai mare este numerulŭ celorŭ greu rănițĭ din Odeon. Caracteristicŭ este că, după cum s'a constatatŭ, elefanții au crutatŭ pe copii, pe când călcau și sdrobeau totŭ ce le eșia înainte. In orașŭ circulau cele mai neliniștitóre veștĭ despre numerulŭ victimelorŭ și se vorbea chiar de mulțĭ morțĭ.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 4 Augustŭ st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.74
Argintŭ românescu .	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.88	„	9.92
Lire turcescĭ . . .	„	11.20	„	11.24
Imperialĭ	„	10.20	„	10.24
Galbinĭ	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	117.—	„	118.
Discontulŭ	$6^{1}/_{2}$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 3 Augustŭ st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.35
Renta de hârtiă 5%	91.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	98.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.—
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.80
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.80
Bonurĭ rurale transilvane	104.40
Mărcĭ 100 imp. germane	60.25
Londra 10 Livres sterlinge	123.35
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	131.50
Renta de hârtiă austriacă	81.85
Renta de argintŭ austriacă	82.50
Renta de aurŭ austriacă	111.—
Losurĭ din 1860	138.30
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	867.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	307.50
Acțiunile băncei de creditŭ austr . .	314.20
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.80
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	100.50
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.81
Napoleon-d'orĭ	9.75

Bursa de Bucurescĭ.

Cotă oficială dela 21 Iulie st. v. 1888.

	Cump.	vênd.
Renta română 5%	—	—.—
Renta rom. amort. 5%	$93.^{1}/_{2}$	94.—
Renta convert. 6%	93.—	$90.^{1}/_{2}$
Impr. oraș. Buc. 10 fr. . . .	37.—	42. —
Credit fonc. rural 7% . . .	$006.^{1}/_{4}$	$106.^{3}/_{4}$
„ „ „ 5%	$92.^{3}/_{4}$	93.
„ „ urban 7%	$104.^{1}/_{2}$	105.—
„ „ „ 6%	$98.^{1}/_{2}$	$99.^{1}/_{2}$
„ „ „ 5%	88.—	$88.^{3}/_{4}$
Banca naț. a Rom. 500 Lei. .	940.—	960.—
Ac. de asig. Dacia-Rom. . . .	220.—	225.—
Aurŭ contra bilete de bancă .	16.40	16.65
Bancnote austr. contra aurŭ. .	2.01	2.02
Aurŭ contra argintŭ sĕu bilete	16.—	$16.^{3}/_{4}$
Florinŭ valore austriacă . . .	2.30	2.30

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

și avețĭ milă de mine; suntemŭ ómenĭ seracĭ!)

„Ajutațĭ ce scițĭ și ce putețĭ!“ dise unŭ glasŭ blândŭ: era alŭ episcopului, carele se duse spre cornulŭ casei spre rĕsăritŭ, unde era și o icónă de cele dela Nicula din Ardealŭ, îngenunchiă acolo și începu rugăciunile sale.

„Nu te teme lele“ dise Negri, nu suntemŭ hoțĭ, ci ómenĭ bunĭ și creștinĭ. Increde-te în noi, că eu sunt doctorŭ, te rogŭ dér încrede-te în noi. —

Dise și se sui pe cuptoriu, luă biata femeiă în brațe, eu vĕdêndŭ acésta lepădaiu sumanulŭ din spate, ilŭ puseiu vălătocŭ pe patŭ, ceilalțĭ puseră și ei plăidurĭ pe patŭ, apoi Negri coborândŭ biata femeiă, îi rădimă spatele de sumanulŭ cu plăidurile..... Momentŭ sacru!.... momentŭ straniu-seriosŭ!....

Unŭ vlădică în genunchĭ, se rogă tinerii boerĭ, surguniți din patria lorŭ, asistă și ajută femeii și.... se nasce unŭ copilŭ!

.....Luaiu surcele, făcuiu focŭ și apă caldă; scăldarămu copilulŭ (era fată) și — „boteză-lŭ presânțite, îi dise și unii i alții, ceea ce se și întêmpla, dându-i numele nouĕi născute — *Victoria!* Iată atuncĭ în ușa casei unŭ omŭ cu o femeiă, era bărbatulŭ lehuzei cu móșa din comuna Negușteni (Bucovina Tableau!..

„In viéța mea nu am pățitŭ atâta frică, ca în momentele acelea, când audiamŭ pe Vlădica dicêndŭ de repețite orĭ în rugăciune: „Sĕ te lepedĭ de Satana!“ mi se turburau creerii și nu mai sciam cine'sŭ cei 12 în miedulŭ nopții prin prejurulŭ noului născutŭ!“ dise sub-pădurarulŭ la „masa botejunei“. —

Episcopulŭ Iustinŭ petrecŭ după acésta mai bine de 6 lunĭ în Cernăuțĭ în casele bĕtrânului Hurmuzachi, care încă trăia; ér cădêndŭ Mihalache Sturza, a reîntratŭ în țéră și căpĕtă scaunulŭ episcopescŭ de Romanŭ, dér până la anulŭ și repausă.

Pe bietulŭ sub-pădurarŭ din bordeiu ilŭ dăruirămŭ noi, „12 cumetrii“, cum puturămŭ. dér așa, că elŭ își cumpĕră jumĕtate de falce de pămêntŭ, precum ne spuse când mai venea sĕ ne vadă și sĕ-i mai dămŭ câte-o masă de cumĕtrie. Botezulŭ „din apă“ ilŭ completă omulŭ mai târdiu în parochia sa.

„Unirea.“

Nr. 7969—1888. 18 M 2—1

PUBLICAȚIUNE.

Pentru darea în antrepriză a lucrărilorŭ de pavagiu și a presăratului cu petrișŭ, ce suntŭ a se face între Strada Vămei și sfîrșitulŭ Uliței negre cu prețulŭ preliminatŭ în suma de 10,115 fl. 57 cr. v. a., se va ține **Luni la 13 Augustŭ st. n. a. c.** pertractarea ofertelorŭ scrise în oficiulŭ economiei orășĕnescĭ din locŭ.

Doritorii de a lua în antrepriză sunt decĭ învitațĭ a preda ofertele lorŭ în scris, sigilate și provĕdute cu timbru de 50 cr., în carĭ suntŭ a se arĕta precisŭ prețurile singuratice în cifre și cu litere ce le cerŭ pentru fiăcare din aceste lucrărĭ, asemenea trebue sĕ conție și declarațiunea, precum că oferentului îi suntŭ bine cunoscute condițiunile de ofertŭ, și că se supune lorŭ necondiționatŭ. Predarea ofertelorŭ este a se face, până la **13 Augustŭ a. c. 12 óre înainte de prânḑu, d-lui Ernst Hintz, economulŭ orășenesc.**

Deschiderea ofertelorŭ de cătră comisiune se face la **13 Augustŭ a. c. 3 óre p. m.** în oficiulŭ de economia orășenescŭ, unde pănă la ḑiua pertractărei se póte lua informațiune despre condițiunile de ofertă, de mĕsurătóre și a devisului, precum și planulŭ pentru regulare.

Ofertelorŭ este a se adăoga ca **vadiu** 5% dela suma totală cerută în banĭ gata, sĕu în valorĭ cu cursŭ la bursă.

Magistratulŭ orășenescŭ.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 10 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 10 minute diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ acceleratŭ Nr. 302: 5 óre 37 minute diminéța.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.
Trenulŭ acceleratŭ Nr. 301: 10 óre 12 minute séra.

Veritabila făină pentru pâne de casă.